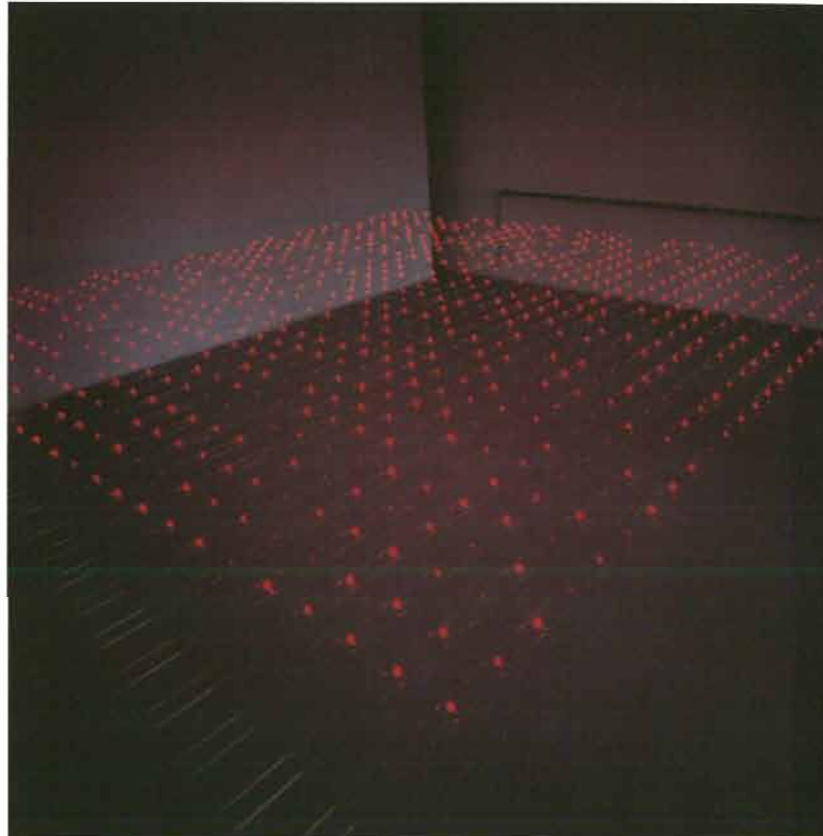
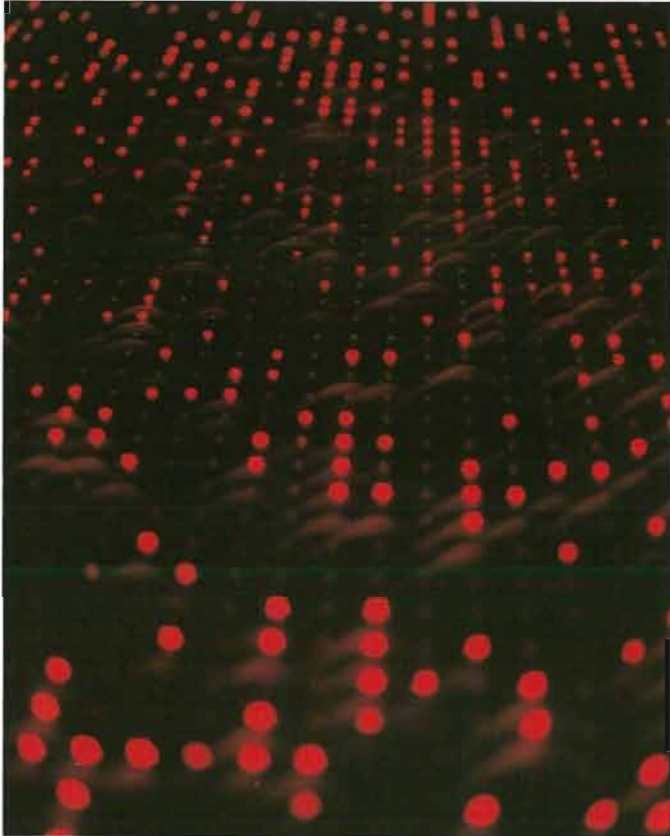

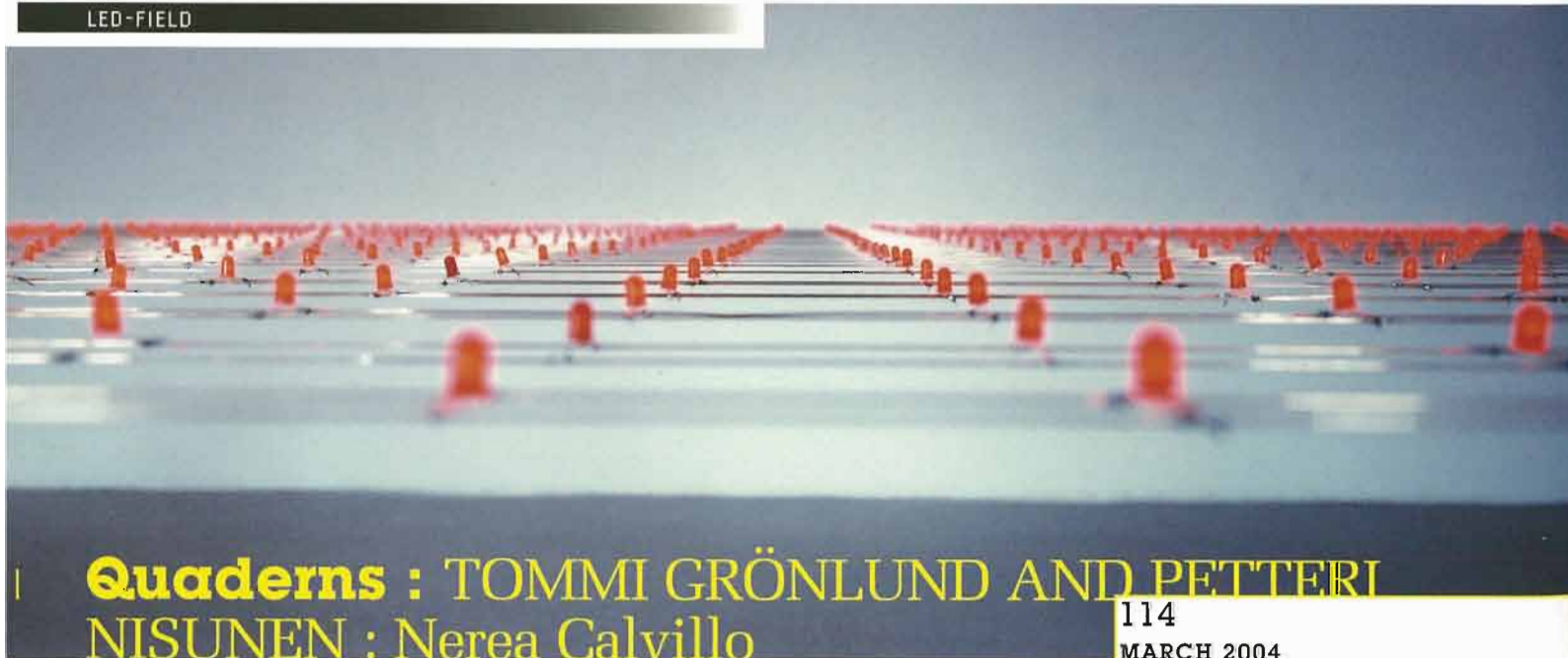
LED-FIELD

Camps de 100 a 1.000 LED soldats a cables de coure o alumini. Els LED, encara que suposadament són productes serials i estandarditzats, tenen diferents freqüències d'intermitència, per la qual cosa generen patrons canvians.

Fields of 100-1000 LEDs soldered to copper or aluminium cables. Although supposedly serialised standard products, LEDs have different intermittence frequencies and therefore generate changing patterns.

LED-FIELD

Quaderns : TOMMI GRÖNLUND AND PETTERI
NISUNEN : Nerea Calvillo

114

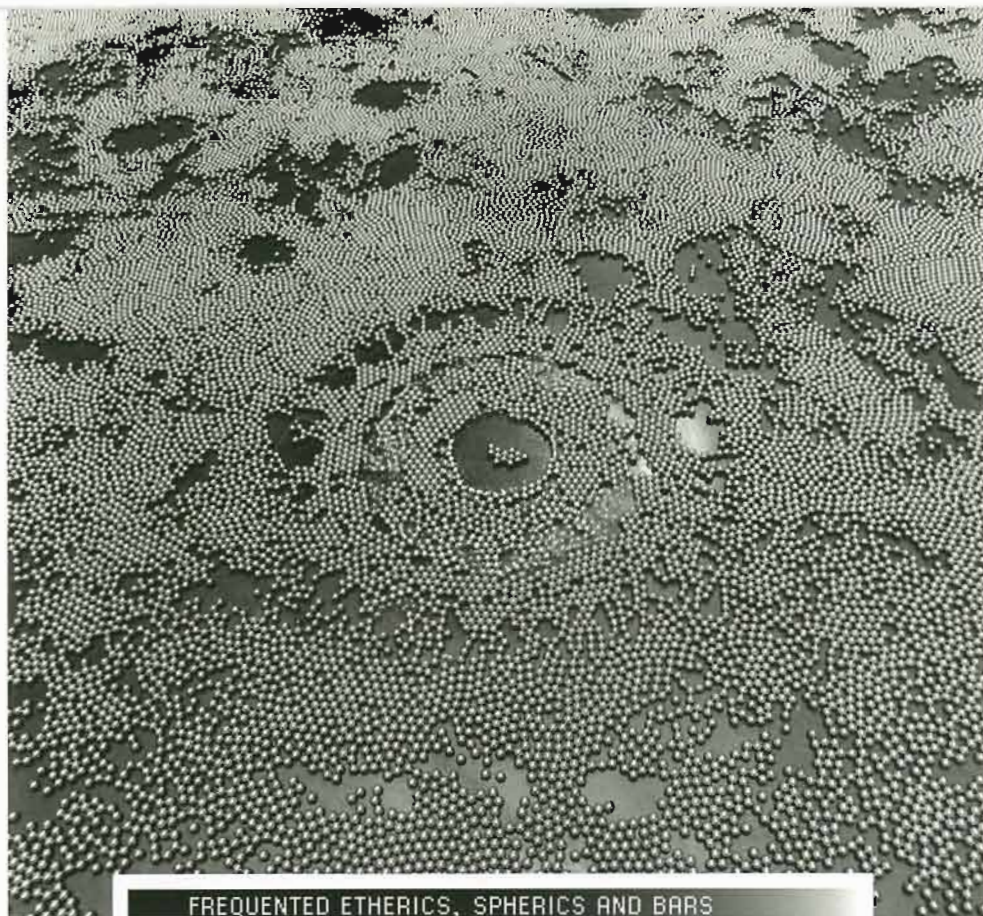
MARCH 2004

241 : Q 1.0

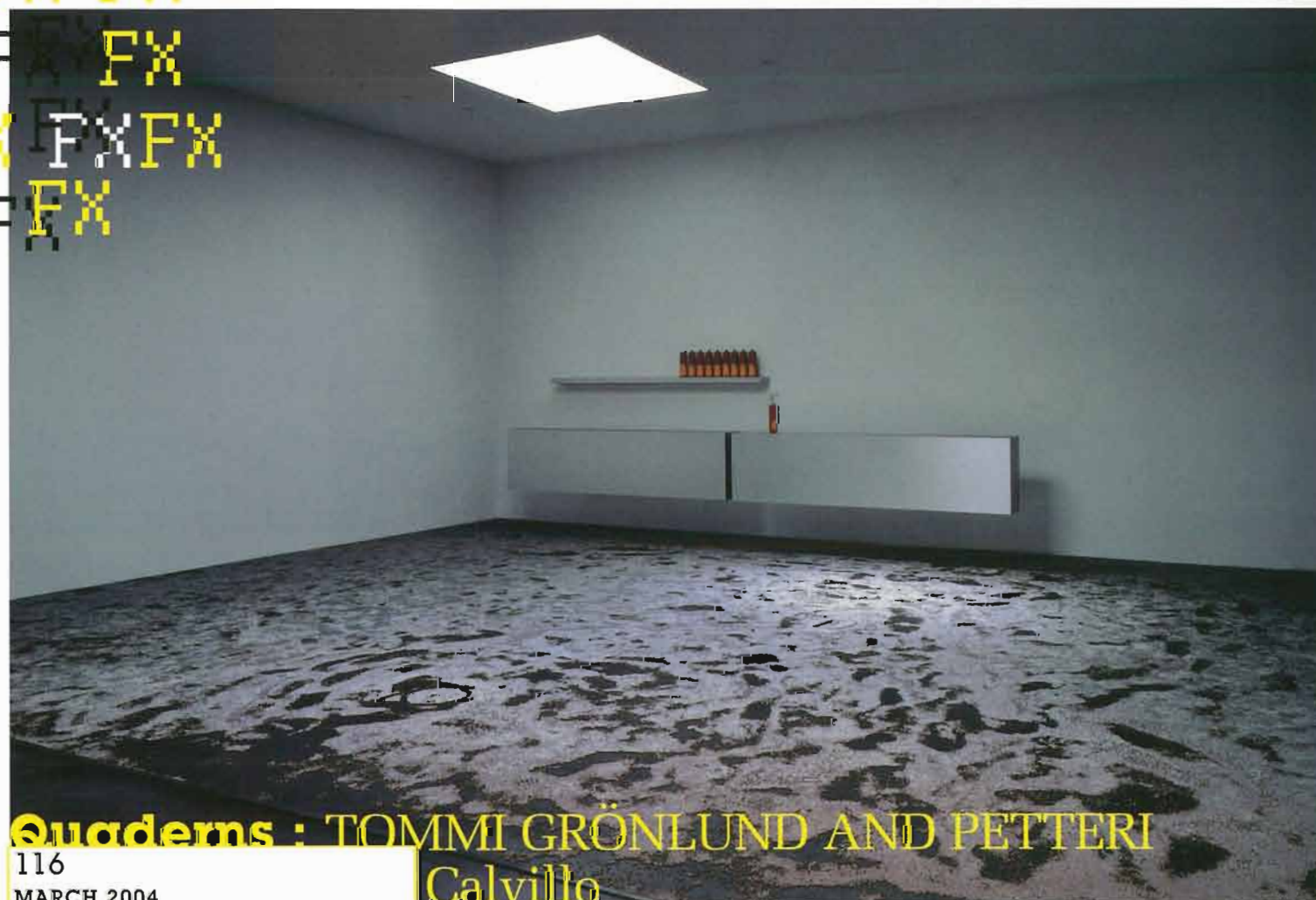
nen

FREQUENTED ETHERICS, SPHERICS AND BARS

Superfície d'acer coberta per boles
d'acer. Les boles s'autoorganitzen
fins que creen una malla ortogonal.
Steel surface covered with steel balls.
The balls arrange themselves to
create an orthogonal grid.

FREQUENTED ETHERICS, SPHERICS AND BARS

Quaders : TOMMI GRÖNLUND AND PETTERI
Calvillo

116

MARCH 2004

241 : Q 1:0

Tommi Grönlund i Petteri Nisunen es presenten amb les seves dades de naixement i una llista d'exposicions (entre les quals destaquem les monogràfiques al Museu d'Art Contemporani Kiasma, a Hèlsinki (1998), i al Sonar, a Barcelona (1998), i les col·lectives Manifesta 1 (1996), Generation Z (PS1 Nova York) i Biennal de Venècia (2001). Igual que a les seves obres, no fan cap referència a la seva vida privada, ni a les seves idees, ni als seus interessos. Ni tan sols mencionen la seva formació com a arquitectes ni la col·laboració amb l'estudi Amen Architects. Aquest silenci és un element descontextualitzador que obliga l'espectador a enfrontar-se tot sol als treballs, sense l'ajut d'uns discursos o d'unes referències que el predisposin intel·lectualment, i el força a intensificar els seus sistemes perceptius.

Una de les característiques fonamentals de l'obra d'aquests dos artistes finlandesos és el fet que entenen la matèria com a element dinàmic. Gràcies a les propietats físiques d'un material i a la seva reacció amb l'entorn, poden emergir nous tipus de conducta que fan que la matèria estigui en constant transformació. Podríem dir llavors que el seu treball està enfocat a identificar i descobrir aquests processos, per després dotar-los de materialitat. Més que transformadors de matèria, en són "activadors", transcriptors de diagrames. No esculpeixen, no pinten, no trenquen: instal·len i connecten, en processos d'assemblatge de màquines i elements gairebé quotidians.

Però en comptes d'una fascinació per la tecnologia trobem màquines amb ineficiències que passen a ser part de l'obra, distorsionadores o modificadores del resultat. Els canvis, les irregularitats i els accidents són assumits com a motors d'emergències de nous tipus de conducta. D'aquesta manera Grönlund/Nisunen no programen, sinó que escullen i endollen màquines que semblen cossos, fan sorolls, respiren, es cansen... i queden exposades, amb voluntat didàctica, per evitar mitificacions i misteris.

Per tant, no existeix la construcció d'un objecte com a tal, i conseqüentment no existeix una definició de forma. La forma és substituïda pel moviment, i evoluciona. Grönlund/Nisunen solament construeixen els límits d'una autoorganització material, sense cap control sobre el resultat de l'obra.

Tot i així, la finalitat última de les instal·lacions és produir efectes, i tots aquests processos no són més que vies per agilitar aquesta transmissió. Com si es tractés d'experts en producció ajustada (*lean manufacturing*), maximitzen l'eficiència de la cadena de producció

Tommi Grönlund and Petteri Nisunen introduce themselves by their dates of birth and a list of exhibitions (including shows at the Kiasma Museum of Contemporary Art, Helsinki, 1998; Sonar, Barcelona, 1998; and the group shows Manifesta 1, 1996, and Generation Z, PS1 New York, Venice Biennial, 2001). As in their works, they make no reference to their private lives, ideas or interests. They do not even mention their training as architects or their collaboration with the Amen Architects practice. This silence is a decontextualising element that obliges spectators to face their work alone, without the assistance of discourses or references to predispose them intellectually, and forces them to fine tune their perceptive systems.

One of the essential characteristics of the work of these two Finnish artists is their conception of matter as a dynamic element. The physical properties of a material and its reaction to its setting can give rise to new types of behaviour that set the material in constant transformation. Their work might be said to focus on identifying and discovering these processes, and then endow them with materiality. More than transformers of material, they are 'activators' of it, transcribers of diagrams. They do not sculpt, paint or break; they install and connect, in assembly processes of machines and almost everyday elements.

But rather than a fascination with technology we find machines whose inefficiencies become part of the work, distorting or modifying the result. The changes, irregularities and accidents are embraced as the driving forces behind the emergence of new types of behaviour. Grönlund/Nisunen do not programme, they select and plug in machines that look like bodies, make noises, breathe, get tired... and are exhibited with a didactic purpose to avoid mystification and mystery.

So there is no question of constructing an object as such and, as a result, no definition of form. Form is replaced by movement and evolves. Grönlund/Nisunen only construct the limits of material self-

mitjançant la reducció dels recursos: temps, energia, mà d'obra, material, així com la reducció dels passos i la seva integració idònia. A més, en traspasar la part fonamental de la seva autoria de l'objecte resultant a la primera fase de generació del projecte, permeten que d'altres persones i disciplines puguin participar en el procés: tècnics, consultors i col·laboradors que aporten l'especialització necessària per desenvolupar-lo. L'objectiu és eliminar tot allò que no és estrictament necessari per transmetre els efectes: no hi ha imatges, ni signes, ni codis. No hi ha metàfores ni representacions. Per tant, no hi ha procés d'identificació ni contacte amb la memòria. Aleshores la comunicació s'estableix a d'altres nivells, més físics que no pas abstractes, en connexió directa amb els sentits. Un fet semblant al d'un pas primigeni cap a l'alba de la comunicació. L'exclusivitat i l'interès del treball de Grönlund/Nisunen radica llavors en la seva capacitat de generació, més que no pas de reacció o de creació. Activen intercanvis de matèria com a eines per desenvolupar tècniques de comunicació, en comptes de desenvolupar missatges. Els seus processos tracten de trobar moments materials per a la creació de noves sensacions, de noves formes de percepció. D'establir vincles, de cos a cos.

JUMPING FIELD

Forat de 12 x 12 x 0,5, limitat per un marc d'acer, omplert amb 9 ressorts de cotxe i cobert de gespa artificial. La seva inestabilitat obliga a reinventar-ne l'ús.

Hole, 12 x 12 x 0.5, enclosed by a steel frame, filled with 9 car suspension springs and covered with artificial grass. Its instability makes it necessary to reinvent its use.

organisation, they do not attempt to control the outcome of the work. Nonetheless, the ultimate aim of the installations is to produce effects, and all of these processes are merely ways of making this transmission more effective. Like experts in lean manufacturing, they maximise the efficiency of the production chain by reducing both resources (time, energy, labour, material) and phases and their integration. Furthermore, by transferring the fundamental part of their authorship to the object produced by the first phase of generation of the project, they allow other people and disciplines to participate in the process – the technicians, consultants and collaborators who contribute the specialisation that its development requires. The aim is to eliminate everything but what is strictly necessary to transmit the effects: there are no images, signs or codes, nor metaphors or representations. Therefore there is no process of identification or contact with memory. Consequently communication is established on other levels, more physical than abstract, in direct connection with the senses. Something like a first step in incipient communication. The uniqueness and the interest of Grönlund and Nisunen's work lies, then, in its capacity for generation rather than reaction or creation. They activate exchanges of matter, like tools for developing communication techniques rather than messages. Their processes seek to find material moments for the creation of new sensations, new ways of perceiving: to establish links between body and body.

FITXA TÈCNICA / PROJECT INFORMATION

LED-FIELD

- Exposició individual / Solo show :
- GALLERY SCULPTOR, HELSINKI, 2000
- i instal·lació permanent / and permanent installation :
- JOKINIEMI SCHOOL, VANTAA, 1998, FINLÀNDIA / FINLAND

Fotografia / Photograph : ANTTI VIITALA

RADIANCE

- Exposició individual / Solo show : KLUUVI GALLERY, HELSINKI, 1993
- Fotografia / Photograph : ANTTI VIITALA

FREQUENTED ETHERICS, SPHERICS AND BARS

- Exposició individual / Solo show :
- KIASMA MUSEUM OF CONTEMPORARY ART, HELSINKI, 1998
- (en col·laboració amb / in collaboration with :
- CARL-MICHAEL VON HAUSWOLFF)

Fotografia / Photograph : PIRJE HYKKÄNEN (KUVATAITEEN KESKUSARKISTO) + ANTTI VIITALA

JUMPING FIELD

- Under the Same Sky
- Exposició col·lectiva / Group show :
- KIASMA MUSEUM OF CONTEMPORARY ART, HELSINKI, 2000

Fotografia / Photograph : KUVATAITEEN KESKUSARKISTO + TOMMI GRÖNLUND

GRÖNLUND I PETTERI

121

MARÇ 2004

241 : Q 1.0